

# A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

[www.aszabadsag.hu](http://www.aszabadsag.hu)



# SÖPÖRJÜNK KI A SZEMETET!

## BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

## FELOSZLATJUK A PARLAMENTET?

Oszlassa fel önmagát az Országgyűlés! Ezzel a javaslattal állt elő a Fidesz a múlt héten. Nem túl meglepő, hiszen a parlamentben nagyjából ez az utolsó, amit meg lehet tenni. Lehet bírálni a kormányt, lehet felszólalni, lehet kivonulni a teremből, lehet bent maradni, az eredmény nagyjából ugyanaz.

Ezeknél az akcióknál nem az a cél, hogy a többi képviselőt meggyőzzék. A polgári demokráciában nem az számít, hogy ki mond okosat, jót. Csak egy számít, hogy hány embered ül a parlamentben. Ilyenkor a cél a reklám. Mi megmondtuk, ha nem akarják, mossuk kezeinket. Oszlassa tehát fel magát a parlament! A javaslat jó, mert ha megtörténne, úgy a magyar választók lehetőséget kapnának arra, hogy tisztázzák: mit is akarnak? Tovább elviselni a szoci liberális ámokfutást, vagy valami mást? Ha nem lesz előrehozott választás, akkor majd csak jövő tavasszal dönthetnek. Addig fizetni kell a számlákat, el kell tűrni az ÁFA-emelést, a nyugdíjelvonást és minden más disznóságot, amit a mostani kormány kitalál.

A javaslat jó is, csak félek, hogy nem lesz belőle semmi. Ahhoz ugyanis, hogy a képviselő urak és hölgyek feloszlássák a parlamentet, az kell, hogy a másik táborból valakik megszavazzák. Szerintem az MSZP-ben is van egy rakás képviselő, akin heveny hányinger lesz úrrá, ha a miniszterelnök megszólal, de ez még kevés. Ehhez meg kellene szavazni a Fidesz javaslatát, ami meg már sok. És akkor nem is beszéltünk az MSZP két bábpartjáról, az MDF-ről és az SZDSZ-ről.

Ezek a legrondább állatfajhoz tartoznak. Nincsen állandó táplálkozási helyük, mindig oda mennek, ahol több zsíros falat jut. Szóval, szerintem a képviselőknek nem kell izgulniuk, nagy valószínűséggel kihúzzák jövő tavaszig. Hogy velünk mi lesz? Az senkit sem érdekel. Lenne persze más megoldás, csak hogy az nem a parlamentben van. Ha érdeklí az ellenzék, szívesen elmondom.

## IGAZ: NAGYTAKARÍTÁS KELL!

Képzeld, mondja egy ismerősöm, elmentem a képviselőkhöz, és kértem, hogy néhány munkatársammal együtt engedjenek be a parlament ülésére. Rendben, mondta a képviselő, nagyon-nagyon örülök (a demokráciában a nagy mosoly a szokás), hány órákor jönnének? Az ülés vége felé! A képviselő nem igazán tudta mire vélni, hogy miért nem a magvas vitanap elejére akarnak jönni, de hát a választó akarata szent, jöjjenek a vége felé.

A fene se volt kíváncsi arra, hogy mit beszélnek a képviselők, mondja az ismerősöm, bennünket az érdekelt, hogy mi marad a képviselők után. Na, nem négy év után, mert azt nagyjából tudjuk, sőt, szerintem, csak mi tudjuk. Szóval az érdekelt, hogy mi marad a képviselők után egy egész napos egyhelyben ülés után. A vitának vége, a kemény semmittevésben megfáradt képviselők vonulnak kifelé. Ez az, amit a televíziók már nem adnak. A padokon meg ott van mindaz, ami marad a képviselők után. Széthajtogatott újságok, félig kiolvasott krimik, aranyos kis zacskók a sonkás zsemle maradványaival (vannak, akik fogyóznak, és nem esz-

nek zsemlet, csak sonkát), az idegességtől szétmorzsolt cigaretták, kevéske szotyola és rágógumi.

Anyám arra nevelt, mondja az ismerősöm, hogy vessem be az ágyamat, tegyem rendbe a konyhát, mielőtt elmegyek. A munkahelyemet pedig mindig tisztán hagyjam ott. Ezeket vajon mire tanították? De ne félj, mondja az ismerősöm, tudom én, hogy mi kell: nagytakarítás kell a parlamentben, igazi nagytakarítás!

## ELÉG A POLITIKAI KISDEDÓVÓBÓL!

Elég a politikai kiseddóvóból! Én is így gondolom, ahogy a miniszterelnök mondta, csak egy kicsit másként. Gyurcsány mostanság demokrácia-lázban él. Egyeztet tudósokkal, civilekkel, szakszervezeti főnökökkel. Ez olyan trendi. Jól mutat a TV-ben, a tudósok, a civilek, meg a szakszervezeti főnökök meg elalélnak a megtiszteltetéstől. Gyurcsány még a köztársasági elnökkel is konzultálna, de az nem igazán kíváncsi a szövegére. Marad tehát a kevésbé elegáns hivatalos verzió: „a miniszterelnök tájékoztatja a köztársasági elnököt a gazdaság helyzetéről”.

A múlt héten még a parlament rendkívüli ülését is összehívták. Gyurcsány mindjárt mondta is a részeredményt: a parlament többsége egyetért vele. Az ellenzéknek meg behúzott egyet, mondván, hogy be kell fejezni a politikai kiseddóvót. Én is azt gondolom, hogy be kell fejezni. Be kell fejezni, hogy a demokrácia jelszavával azokat kérdezem meg, akik egyetértenek velem, és könyörtelenül kirekesztem azokat, akik meg nem. Be kell fejezni, hogy a miniszterelnök a törvényesen megválasztott ellenzékét játék-babának tekintse, amit rugdoshat, tépdeshet, lejáráthat, ahogyan kedve szottyán. Be kell fejezni, hogy az embereket, az állampolgárokat média-trükkökkel hülyítsék, félrevezessék, becsapják. Be kell fejezni, hogy Gyurcsány úr és barátai vidáman élnek, gazdagodnak, nekünk meg tűrni kell a kizsákmányolást, a kiszolgáltatottságot, az elnyomorítást, sőt tapsolni is kell hozzá.

THÜRMER GYULA



# KOCSMÁBAN, KÖNYVTÁRBAN, ZSIBOGÓBAN

## BESZÉLGETÉS VARGA SZABOLCCSAL, DEBRECEN 1. SZÁMÚ VÁLASZTÓKERÜLETÉNEK KB-MEGBÍZOTTJÁVAL

Az újságot oda kell vinni, ahol lehetőleg sok ember kézbe veheti – állítja Varga Szabolcs. A debreceni ifjú kommunista konkrét példával is szolgál: kocs mákba, könyvtárba egyaránt elviszi A Szabadságot. Tudatosan készül a választásokra, saját választókerületében folyamatosan röplapozik, eddig több mint 13 ezer szórólapot osztottak ki Debrecen 1. számú körzetében.

*– Hogyan kerültél a mozgalomba?*

– A Baloldali Frontnak egy éve vagyok tagja. Már régóta szimpatizáltam a Munkáspárttal, kaptam a hírlevelet, és ismertem a Frontot is, de nem tudtam, hogy van Debrecenben is szervezet. Mikor aláírást gyűjtött a párt az egészségügyi rendszer privatizálásával kapcsolatos népszavazás kiírására, láttam, hogy sok fiatal dolgozik. Később elmentem a Front soron következő helyi rendezvényére és beléptem. A közelmúltban jelen voltam Thürmer Gyula debreceni látogatásán, ami fontos esemény, építeni lehet rá a választási kampányban.

*– KB-képviselőként, milyen feladatokat látsz el?*

– KB-képviselői megbízatásom mellett, megtiszteltetésnek vettem, hogy felkértek, szerepeljek a párt Európa Parlamenti listáján. Ezek a teendők elég sok elfoglaltsággal járnak, de mivel egyetemistaként magam osztom be az időmet, nem panaszkodom, jut időm a feladatok elvégzésére. Azt mondják, az ember arra szakít időt, amire szeretne, így a mozgalomra mindig jutni fog az időből. Szerencsére az egyetemen tanultakat kamatoztatni tudom a pártmunkában is. A debreceni pártpreferencia-felmérés – amit még nyáron végeztünk – nemcsak a helyi kampányt segíti, a párt országos elnöksége is felkért, hogy adjam elő az eredményeket.

Dolgozom A Szabadság terjesztésében: minden héten elviszem az egyetemi könyvtárba, ezenkívül tíz kocs mákba is sikerült eljuttatni. Az újságot oda kell vinni, ahol lehetőleg sok ember kézbe veheti. A párt helyi vezetőivel jó a kapcsolatom és sok közös Front-Munkáspárt programot szervezünk. Ilyenek voltak például a zsíroskenyér-osztás a főutcán, szórólapozás és pénzgyűjtés a pártnak a Zsibogóban, a debreceni piacon (eladtunk néhány régi könyvet és ruhát).

Elkezdtem a kampánytevékenységet, 13 ezer szórólapot sikerült kiszórni a választókerületben tavaly augusztus óta.

Ezen a részen nőttem fel, ezért szívügyemnek tekintem a területet, direkt kértem megyei elnökünket, hogy ide oszson be.

*– Családod, hogyan viszonyul politikai tevékenységedhez?*

– Segítenek nekem a kampányban. Családtagjaim, ismerőseim is jöttek szórólapozni a helyi frontszervezet tagjaival együtt.

*– Kiveszed részed a Front-munkából is...*

– Szervezem a helyi Front akcióit, ebbe beletartoznak az utcai rendezvények és a folyamatos programok, ilyen az internetes propaganda. A munkakereső szolgáltatást Kató Tamás barátommal (ő is KB-megbízott) csináljuk, és már 88 munkanélküli regisztrált nálunk, akiknek folyamatosan értesítést küldünk a friss állásajánlatokról. Plakátokat ragasztunk a helyi munkaügyi hivatal előtt, hiszen, akik oda járnak, ugyanolyan problémákkal küszködnek, mint az ország aktív lakosságának a többsége. Most jelentkeztem a Front országos vezetőségébe, amennyiben bizalmat szavaz nekem a Kongresszus, az országos feladatokban is segíteni tudok.

*– Mivel töltöd a szabadidőd?*

– Az egyetem mellett, diákmunkából tartom fenn magam. Ezen kívül filmeket nézek és süteményeket sütök, egy cukrász tanfolyamot is elvégeztem. A barátnőm bátyjának óriási DVD-könyvtára van, az ő filmjeit szoktuk nézni. Legjobban a thrillereket szeretem.

*– Mit olvastál az utóbbi időben?*

– Marxista-leninista irodalmat rendszeresen olvasok. Jelenleg Kim Ir Szen életrajzát forgatom. A legjobban Lenin: Állam és forradalom című műve fogott meg. Mostanában frontos elfoglaltságaim miatt kevés az időm, de mindig szakítok valamennyit. Fontosnak tartom a marxista irodalom tanulmányozását, mert szerintem csak úgy lehet valaki kommu-



### Varga Szabolcs

1985-ben született Debrecenben, a gimnázium elvégzése után jelentkezett a debreceni egyetem szociológiai szakára. Jelenleg ötödéves. Beszél angolul, de megérteti magát bolgárral, szerb-horvátul és németül is. Nem tipikus munkáspárti életrajz, pedig egyre inkább annak kell lennie. Varga Szabolcs tavaly óta a Baloldali Front debreceni elnöke, a Munkáspárt KB-képviselője.

nista, ha tisztában van azzal, hogy egyáltalán mit is jelent az.

*– Mi a legfontosabb érték az életedben?*

– A barátság, a politikai meggyőződés iránti hűség és az emberek segítése. Úgy érzem, hogy mozgalmi munkámmal segíteni tudok a rászoruló embereken, és politikai meggyőződésemet is sikerül terjeszteni. Hitvallásom, hogy az ember élete csak akkor tartalmas, ha egy jobb világgért, mások boldogulásáért is tesz, nem csak „magáért kapar”.

# PILISCSABA: ÍGY KELL CSINÁLNI!



Piliscsabán emberemlékezet óta nem volt lakossági fórum a Munkáspárt elnökének részvételével. Ideje elkezdni, mondták a megújult helyi pártszervezet vezetői, Göntzöl Gábor KB-megbízott és helyettese Veszelszky László. A szót tett követte, és egész napos látogatásra hívták meg Thürmer Gyulát. Gromon István, Pilisvörösvár fideszes polgármestere némileg csodálkozott, hogy mit is akarnak tőle a munkáspártiak, de jóleső érzéssel nyugtázta: ők, illetve ők is megoldást keresnek a vasútvonal és a 10-es út keresztezésének elviselhetetlen problémájára. A polgármesteri hivatal előtt elsuhanó kisteherautó vezetője majdnem el ejtette a kormányt, amikor a Munkáspárt elnökét meglátta. Nem hiit a szemének.

Nagyon szívélyes fogadtatásban részesült a Munkáspárt csapata, melyhez Fogarasi Szuszsanna, nagy-budapesti alelnök is csat-

lakozott, a piliscsabai postahivatalban. Nem véletlen! Itt ismerik a Munkáspártot, ismerik A Szabadságot, s ebben szerepe van Veszelszky Lászlónak, aki maga is postásként dolgozik itt. Radovics Mártonné, a hivatal vezetője tájékoztatást adott arról, hogy a posta milyen módon szolgálja a helyi lakosság érdekeit. A találkozón résztvett Wadász Lajos, a Postások Független Szakszervezetének ügyvivője is. Mi is úgy véljük, hogy meg kell védeni a postásdolgozók jogbiztonságát, a postások munkahelyét, bérét, be kell tartatni a munkatörvénykönyv előírásait. – hangsúlyozta Thürmer Gyula.

A szakoktatás ma siralmas állapotban van – mondta el Mendli László, a Mezőgazdasági és Erdészeti Szakközépiskola igazgatója. A délután folyamán a párt elnöke felkereste Kasza Pétert, Piliscsaba polgármesterét és ellátogatott a

helyi református gyülekezetbe. A napot lakossági fórum zárta, a mai viszonyokhoz képest szép részvétel mellett. Érdeemes dolgozni, és kell dolgoznunk! Ma a Munkáspárt lehetőségei jók, az emberek szívesen látnak bennünket, szükségük van ránk, rajtunk múlik, hogy miként használjuk ki ezt a lehetőséget – hangoztatta a párt elnöke. A piliscsabai fiatal csapat jó példával jár elől. Tanulni kell tőlük mindenkinek! ■

## Debrecenben az utcán

A Magyar Kommunista Munkáspárt és a Baloldali Front Debrecenben továbbra is az utcán, s nem a meleg alapszervezeti helyiségekben készül az európai parlamenti választásokra. Csak a múlt héten közel másfélezer szórólapot osztottak ki a hajdúsági városban. Az első választókerületben – Pallagtól az Acsárdi útig – rengeteg plakátot is kiragasztottak a fiatal kommunisták. Az emberek felfigyeltek: megint itt vannak a munkáspártiak? Mi most sem reklámoztunk, színészkedtünk, hanem tájékoztattuk a választókat arról, hogy mit akar a Munkáspárt. Vajon kinek lett jó ez az elmúlt 20 év? Lehet számítani javulásra radikális változtatások nélkül? A kérdések megvannak, a Munkáspárt tud rájuk választ adni!



# CSONGRÁDBAN SINCS LEHETETLEN



Csongrádban sincs lehetetlen, csak akarni kell, s persze dolgozni érte. A Munkáspárt elnöke mondta ezt a múlt héten, Makón, a választókerületben tett látogatása során. A nap megható megemlékezéssel kezdődött, melyen Szabó Jenőné, a térség KB-képviselője (*képiünkön*) idézte fel az 1919. január 30-i makói csendőrsortűz áldozatait. A város központjában sokan köszöntek rá a munkáspárti csapatra. Érződött, hogy a KB-képviselőnk mindenütt otthon van, a piacon is, a fodrásznál is, az önkormányzatokban is. Jól ismeri Maroslele gondjait is, ahova Thürmer Gyula a délelőtti folyamán ellátogatott. Martonosi György polgármester elmondta, hogy nagyon nehéz ma az önkormányzatok helyzete, s nem látszik a kormányzati szándék a javításra. A Munkáspárt elnöke felkereste a makói Vállker Kft-t is, amely teljes mértékben magyar vállalkozás, magyar mérnökök, magyar munkások szakértelmére épül. Tóth István ügyvezető végigkísérte a vendégeket az üzemben, ahol a munkások szívesen fogadták A Szabadság újságot. A program délután fejeződött be értékes beszélgetéssel Magyarcsanád polgármesterével, Farkas Jánosnéval és Graur Istvánnal, a roma kisebbségi önkormányzat vezetőjével. Egy faluban, ahol 34 százalékos a munkanélküliség, mi más lehetett volna a téma, mint a szegénység elleni harc.

A Csongrád megyei látogatás-sorozat március 10-én Szentesen folytatódik, majd március 14-én Szegeden lesz a hagyományos nemzeti ünnepi megemlékezés. Készülünk, és dolgozunk, mondta befejezőként Zsiga Tamás megyei elnök. ■



## Egy napi jövedelmünket az EP-választásokra!

A Munkáspárt Központi Bizottsága felhívással fordul a párt minden tagjához, barátjához és rokonszenvezőjéhez: június elején sor kerül az európai parlamenti választásokra. Mindannyiunk szívügye, hogy a Munkáspárt induljon, és jól szerepeljen. A választásokhoz pénz kell! Segítsünk a pártnak, segítsünk önmagunknak! Mi, a Központi Bizottság tagjai felajánljuk az Európai Parlamenti választási kampány céljaira egy napi jövedelmünket.

Kérjük a párt minden tagját, barátját és rokonszenvezőjét: csatlakozzon hozzánk, és ajánlja fel egy napi fizetését vagy nyugdíját, azaz egy napi jövedelmét!

A pénzgyűjtés technikai szabályait a párt Országos Elnöksége hamarosan közli.

Munkáspárt  
Központi Bizottsága

## SZIGORÍTOTTBAN



## Tiltott fegyver

„61. § (1) A Magyar Köztársaságban mindenkinek joga van a szabad véleménynyilvánításra, továbbá arra, hogy a közérdekű adatokat megismerje, illetőleg terjessze.”

(A Magyar Köztársaság Alkotmánya, XII. fejezet)

2009. február 1-től a Magyar Köztársaságban olyan embereket is letartóztathatnak, akik nem követtek el bűncselekményt – csak elkövethettek volna.

Hogy is van ez?

Szép szó a demokrácia, szeretem, hiszen a démosz, a nép uralmát hivatott kifejezni. Kicsiny hazánkban viszont ezt igencsak furcsán értelmezik a fenti dátumtól. Tudniillik módosították a Büntető Törvénykönyv bizonyos passzusait.

Vasárnaptól tilos tojást, papírgalacsint – s ha itt tartunk, akkor már palacsintát vagy paradicsomot – dobálni olyan közszereplőkre, akik saját jószántukból kiteszik magukat eme atrocitás lehetőségének. Mert bizony az immáron garázdaságnak minősül, akár öt évre is lecsukhatják, aki ilyesmit elkövet.

Régimódi ember vagyok, nem is stílusom a dobálás, hangoskodás, rendbontás. De akárhonnan nézem, anno a színházban, imitt-amott rosszul szerep-

lőket bizony a becsapott emberek megdobálták, jogos felháborodásukat imígy kinyilvánítva.

Lehetett ebből sértődés, károsult hiúság: mégsem esett senkinek baja egyik oldalon sem, hát ennyiben hagyták az eseményt.

Mára a hiúság (pökhendiség?) eldöntötte: ő ezt bizony nem engedi tovább, törvényben is megtilta a kritikát. Mert megteheti. Mi az, hogy egy főpolgármestert, pláne, miniszterelnököt leszól az alja nép!? Hogyan gondolják, hogy a folyamatos átveréseket nem szó nélkül nyelik le?!

Nincs itt diktatúra, kérem, egyszerűen csak a tapsot és az éljenzést engedélyezik bizonyos közszereplők fellépése esetén. Nem is járja, hogy a médiában nem az jelenik meg, hogy ünnepli őket a nemzet, hanem az, hogy eladósodást, sikkasztást, négyes metrót, élhetetlen Magyarországot emlegetnek! Hát hogy merik?! Igen, sokan vasárnaptól már nem merik,

## A TŐKÉSEK VÁLSÁGAI

Az 1929-33-as gazdasági összeomlásnak ugyanúgy a bankok mohósága volt az oka

„A nemzetközi pénzpiac nehézkessége folytán ... elmaradtak azok a hosszúlejáratú kölcsönök, amelyek a nagy beruházási programokhoz szükségesek lettek volna. A .....-i konferencia befejezése után ugyan általánossá vált a remény, hogy újabb nagy állami kölcsön felvétele kedvezően fogja ... befolyásolni a hazai gazdasági helyzetet, amennyiben a pénzügyintézeteknek módjuk lesz ismét egyénileg érvényesíteni a kapcsolatokat a belföldi hitelszükségletek minél kedvezőbb ... kielégítése érdekében a nemzetközi piacon ... Az elmúlt év az ipar számára is szomorú csalódások (sivár létküzdelmek) és a munkaalkalmak fekete esztendeje volt.”

Nos – húsz-egynéhányadik szerencsejáték fajtaként – tipelni lehetne, vajon melyik lapból vett az idézet. De nem lenne tisztességes feladvány. Ugyanis a Pesti Hírlap 1931. évi Nagynaptárának 449. oldalán jelent meg „Az 1930-as év pénzügyi és gazdasági képe” című közgazdasági értékelésben.

Érdemes kiemelni néhány szót, kifejezést: pénzpiac, hosszúlejáratú kölcsönök, beruházási programok, nagy állami kölcsön, pénzügyintézetek, munkaalkalmak...

Ki meri vitatni, hogy majd 80 év múltán milyen meghökkenítő a hasonlóság. A mai „elemzők” vagy nem tanulmányozták az 1929-33-as világválság közvéleménynek szánt leírását, vagy a létfenntartással nyüglődő, illetve erre készülő mai társadalmunk képességeit lebecsülve – újként adják el a régít. Elhallgatva, hogy nem véletlenszerű hasonlóságról van szó, hanem a tőkés piaci összeomlás törvényszerű ismétlődéséről. Arról, amit Marx sok éves hatal-

mas munkával derített fel. Hiába a kapitalizmus újbóli világuralma, a földkerekség hatalmas nyilvános és háttérben működő apparátusát sem képes úgy működtetni, hogy az istenített piaci szabadságban előbb-utóbb ki ne boruljon az a bizonyos közlekedő edény.

De nem áll szándékomban elviccelni a katasztrófát, melynek közepébe vittek bennünket. Mert reggeltől estig gúnyolják a szocialista tervgazdálkodást (nem csak a hibáit!), ahelyett, hogy érdemben munkálkodnának a hatalom felelősségével járó minimális tervszerűség érvényesülésén. S akkor még hol vagyunk attól a gyakorlatban megjelenő igazságtól, amit Marx a piaci anarchia okozta túltermelési válságról hagyott ránk.

Elszántan papolnak leegyszerűsített pénzügyi válságról, holott a krízis mélyebb: gazdasági, túltermelési, miközben hozzáadódik az évtizedes politikai-gazdasági felelőtlenség, torzalkodás okozta elő-válság. Az természetes, hogy a pénz egyeduralma korában minden baj is a pénzvilágban jelenik meg. A kilábolás mégis a társadalom vétlen 80 százalékának keserű áldozatával fog eljönni valamikor, a pénz, a tőke a háttérben munkálkodik tovább. Ezalatt újra erősödik a liberális szölam: ki az állammal a gazdaságból!

És várhatjuk a következő válságot. Levetkőzünk, öltözünk, újra levetkőzünk. Hisz, ha hinni lehetne a fent hiányolt minimális tervszerűségben, akkor nem lenne totál-piaci kapitalizmus bank-konzolidációkkal, csődmanőverekkel, országunk megálázó kiszolgáltatottságával.

VÁRKONYI GYÖRGY

# A DEMOKRÁCIA

mert várja őket a család, a gyerek, a munka: nem fér bele az időbe börtönben üldögegni...

Arra is emlékszünk még, hogy a Munkáspárt elnökségét a bíróság megsértéséért hónapokig meghurcolták „igazságszolgáltató szerveink”, mert a Fővárosi Bíróság irányítója úgy gondolta, a munkáspárti vélemény őt bizony sérti.

No, innentől a bíróság is megkapta, amire vágyott! Mert nem csak a Btk-t sikerült módosítani, hanem a polgári perrendtartásról szóló törvényt is. Az „eljárások zavartalanságának védelme” kategóriában a bíró bármikor rendelkezhet arról, hogy mennyi ember jelenhet meg, sőt, az a hallgató is eltávolítható lesz a tárgyalóteremből, aki „állapota vagy megjelenése folytán sérti a tárgyalás méltóságát”. Erre nincs több definíció, a bíró kényére-kedvére van bízva, hogy hosszú hajú, farmert viselő, rágógumizó személyek jelenhetnek-e a tárgyaláson. (Megjegyzem, polgá-

ri peres eljárásokban főszabály szerint az eljárások teljes körűen nyilvánosak!)

De nem csak ez tetszik az új rendelkezésekben. Vasárnaptól ne tessék utcára menni tömegrendezvényenél! Mert ha valaki kezünkbe nyom egy féltéglát, mi meg bambán megállunk, s nem értjük, a rendőr észreveheti, mi van nálunk! S máris kimerítjük a „könnyű, vagy súlyos testi sértés elkövetésére irányuló előkészület” fogalmát, s irány is a dutyi, úgy két évre. De önvédelmi edzésről hazatérve se tessék a környéken lenni, mert máris a fentiek érvényesek, tök mindegy, hogy az nem egy ólmosbot vagy Molotov koktél a hátizsákban!

Szeretem Aldous Huxley-t, elgondolkodtatott Szép, új világ című regénye, akárcsak Orwell 1984-e. Szórakoztató irodalom, kicsit utópisztikus, de Mézga Géza is került már ilyen helyzetbe...

Arra nem gondoltam, hogy mi is fogunk, itt, Magyarországon, 2009-ben.



Hiszen már az sincs rendben, hogy akaratunkat, hogy „ugyan, húzzanak már el”, csak négyévenként adhatjuk derék elitünk tudtára. De eddig legalább elmondhattuk, tüntetéssel, felvonulással, ne adj’isten tojásdobálással, hogy nem tetszik, amit csinálnak, s észrevevesszük, hogy átverték bennünket. Nincs lehetőségünk visszakövetelni a jegy árát, mint régen a színházban, de legalább levezethettük a feszültséget a paradicsom hajjgálásával.

Igen, a garázdaság büntetendő és elítélendő. Ne rongáljuk mások tulajdonát, ne rongáljuk a köztulajdont, tartsuk tiszteletben egymást! A rendőrnek nem az a dolga, hogy a feltépett utcaövet kicsavarja a félhülye randalírozó kezéből, hanem, hogy megakadályozza az utcaőv feltépését! Ez a rend védelme.

Nem az, hogy megélhetési politikusok önhitt vigyorgásához asszisztáljon!

Az a rendőr dolga, hogy megvédje a tanárt, az orvost, az állampolgárt többek között a személyi biztonsághoz fűződő, szintén alkotmányos jogaiban.

Nem az a rendőr dolga, hogy a kormány kirendelje népszerűtlen politikusok „védelmére”.

Hiszen őket védi ezer jólfizetett biztonsági őr. A pillanatnyi jogszabály-módosítás pedig nem is a valós veszélytől mentesíti politikusainkat, hanem attól is, aki „más személyére úgy gyakorol fizikai jellegű ráhatást, hogy az nem alkalmas testi sérülés okozására”.

A napokban megjelent a miskolci rendőrőrkapitány közleménye, melyben több, saját körzetében elkövetett rablásról számol be, csupán az elmúlt két hónapból. Most nem érdekel az elkövetők etnikuma. Az érdekel, hogy nem a büntett, hanem annak fokozódó brutalitása is számottevő.

Ilyen helyzetben kit kell megvédeni? Akit fejbe ver a tolvaj a tárcájáért, vagy azt, akit paradicsommal dobál a közönség? Bizony, az első verzióba bele lehet halni! A tojás-revü főszereplői meg már így is erkölcsi hullák.

## SÓS TAMÁS POLGÁRMESTER ÉS A „SZÉLSŐSÉGES” EGER



A magát királynak érző Heves megyei közgyűlés elnöke, a vasalapos reformer Sós Tamás, a napokban

sajtóközleményt adott ki, mely szerint Egerben és az egész megyében megszaporodtak a „radikális szervezeti tevékenységek”, melyek „kártékonyak a demokratikus rendszerre, ellenük fel kell lépni”. Lényegtelen hogy ez most a Jobbik, vagy a Munkáspárt, netán mindkettő. A lényeg egyértelmű üzenet a hatalomtól: ha nem fogadod el a neoliberalizmust, ha nem hallgatsz az elbocsájtásokról, ha nem tapsolsz az iskola-összevonásokhoz, ha nem szereted a kórházakat kizsigerelő HospInvestet, előbb-utóbb szankcio-

nálunk. Sós Tamás ezzel már megint Eger lakossága túlnyomó részének véleményével állt szemben. Ez az ő híres demokráciája? Márpedig akárhogy is csüri-csavarja a dolgot a kormánypárt, Eger nagy részének elege van belőle. Ha az radikálisnak számít, hogy kiállnak végre a közösségi szellem, és a megye megmentése érdekében, ha több ezer ember tüntet a kórházáért, akkor figyelmeztetni kell „Sós tekintetes urat”, hogy nem csak néhány bankancsos kopasszal áll szemben. Szemben áll tanárokkal, ápolókkal, doktorokkal, melósokkal, jobb- és velünk, igaz baloldaliakkal egyaránt. Közleményében a józan ész is szóba hozta. Igen, pont a józan ész az, ami föl-eszmélteti az embereket, hogy rosszul élnek. Márpedig egyre rosszabbul élnek. Hála dicső, tőkehű kormányunknak, és az elmúlt húsz évnél.

KOVÁCS BALÁZS



## DISZNÓÓL A PARLAMENTBEN

Szotyolahéj, használt rágógumi, üres üveg, műanyag pohár, banánhéj, papírszemét, almacsutka, csokipapír, narancshéj, gumióvszer – mindez nem egy lelátó a focimeccs végén, hanem a parlamenti ülésterem szavazás után. Az ülések után a szemetet eltakarító terembiztosi szolgálat alkalmanként 10-20 zsák szemetet gajoz össze képviselőink után. A hírszerző riportja két éve készült, azóta sem változott semmi.

Azt egyébként nem tiltja a házszabály, hogy a képviselők egyenek és igyanak az ülésteremben, mint ahogy azt sem, hogy maguk alá dobálják a szemetet. Ezért az ülésvezető ha látja is, mi történik a padosorban, nem tehet semmit. Az Országgyűlés egyik név nélkül nyilatkozó tisztségviselője a Hírszerzőnek azt mondta: volt már rá példa, hogy rászóltak az ülésteremben evő képviselőre, de “neki

állt feljebb”, úgyhogy ennyiben maradt a dolog, mert ez azért “mégsem óvoda”, hanem a “magyar parlament”. Ami azonban nem mindig látszik.

A szolgálatban lévő nyolc terembiztos háromnegyed óra alatt 16 zsák szemetet szedett össze. Amikor nincsenek szavazások, “csak” öt-tíz zsák telik meg.

A padosorokban a gyakran összetépett papírszemét mellett rengeteg üres üveget, papírpoharat, üdítő dobozt, péksütemé-

nyes zacskót, narancs- és banánhéjat, csoki- és szaloncukor-papírt, valamint almacsutkát hagytak maguk alatt a képviselők. A frakciótagok szeméttlerakóként használják azokat a helyeket, ahol nem ül senki, vagy ahol nincs is pad.

A terembiztosi szolgálat munkatársainak elmondása szerint volt már ennél rosszabb napjuk is, például amikor a padra ragasztott rágógumikat vakarták le, vagy amikor kézzel szedegették össze a szotyolahéjat, és előfordult, hogy 20 zsák szemetet, valamint egy, egyébként nem használt gumióvszert gyűjtöttek be.

“Itt felnőtt emberek vannak, 386 felnőtt magyar polgár” – mondta karját szét-tárva Szili Katalin, az Országgyűlés elnöke. Tőle ebben is csak ennyi telik. ■





# BOROSS ÚR BÖLCSESSÉGE

Csuhaj Ildikó, a Népszabadság munkatársa terjedelmes interjút készített Boross Péter, egykori miniszterelnökkel (Népszabadság, 2009. január 14.). Történt ez annak kapcsán, hogy az MDF főtanácsadója lemondott parlamenti mandátumáról.

Boross Péter bölcs ember, a hivatalos média agyonkérdezett „Magyarország-bölcse”. Nyilván nagy tapasztalatokkal, történelmi és jogi ismeretekkel rendelkezik – a rendszerváltás előtt például vezette a délpesti vendéglátóipari vállalatot is. Ezért érdemes megnyilatkozásaira figyelni. Ez természetesen nem jelenti azt, hogy mindenben egyet kell vele érteni. Sőt, alig valamilyen. Nála Horthy Miklós, Bethlen István idolk, követendő példák. Ebből következtethetünk politikai-etikai beállítottságára.

Nem lehet célokom most egész eszmei arzenálját felsorakoztatni, de egy – a jobboldalon szigorú szabályként kezelt – kliséjével foglalkoznom kell, nevezetesen a Jeszenszky Géza egykori külügyminiszter által felvetett nemzeti érzéssel, melyet egyetértőleg maga is vall: „A magyar baloldal hagyományai között az úgymond, a magyar lélekhez közel álló nemzeti gondolat sohasem tudott tanyát verni. Károlyi, Kun Béla, a Rákosi-korszak, vagy a nacionalizmus elleni harc jegyében működő Kádár-rendszer – a magyar baloldaliság – sohasem értette meg egy álmokat is kergető nemzet belső atmoszféráját...” Nem mellesleg jegyzem meg, hogy Orbán Viktor Tusnádfürdőn így fogalmazott: „A magyar baloldal, amikor csak tehette rárontott a nemzetre” (Kun Béla, Rákosi Mátyás).” Sajnálom, hogy ezeket a súlyos kijelentéseket nem illusztrálták konkrét példákkal.

Én tényekkel kívánom bizonyítani mindennek az ellenkezőjét. Amikor 1919-ben Bethlenék hason csúszva esedeztek az antantnál segítségért, s miközben az Antibolsevista Comité grófjai-bároi kirabolták a követséget, a magyar Vörös Hadsereg testével védelmezte hazáját a románokkal és csehekkel szemben. Vöröskatonák ezrei estek el a hazát védve. A sors iróniája, hogy a honvédő háborút túlélők a horthysta rendszerváltás után bör-



tőnben, internáló táborban töltöttek éveket „nemzetáruló tet-teikért”. A két világháború között, a kommunisták és szociáldemokraták nemcsak a dolgozók életkörülményeinek meg-javításáért küzdöttek, de a népellenes fasisztoid rezsim ellen is, ugyanakkor kiálltak Horthyék nemzetvesztő német orientációjá-nak leleplezése mellett. Háborúellenes akciók szervezésével koc-káztatták életüket, szabadságukat. A legkritikusabb időszakban pedig élére álltak a fegyveres ellenállási mozgalomnak.

És mit tett ez idő alatt az akkor is, most is mellőngető „nem-zeti” oldal? Támogatta Horthyék kalandorságát, a nyilasok ran-dalírozását, vagy „jobb esetben” passzívan várta, amíg a vész-fellegek elvonulnak a feje felől. A 45-ös demokratikus átalaku-lásban is a baloldal játszotta a főszerepet, a munkásság építette fel az országot a romokból – nagy áldozatok közepette.

Így festett valójában a baloldal hazaárulása és a „nemzeti” erők patriotizmusa.

HEGEDŰS SÁNDOR

## EGY AMERIKAI LÁTOGATÁSA BUDAPESTEN

A tengeren-túli úriember első ízben járt Budapesten. Eljött, gondolván, Magyarország az USA leghűségesebb szövetségese Európában.

Annak idején támogatta az amerikaiak jugoszláviai agresszióját, átengedve a magyar légteret az amerikai bombázó-gépeknek, melyek a Vajdaságban magyar-lakta területeket is bombáztak. Ugyanígy, a következő, immár „szocialista” magyar kormány is támogatta Irak, és Afganisztán lerohanását, sőt magyar katonákat is küldtek a két országba.

Hősünk budapesti városnézésre indult, meg akarta ismerni a várost, így a tömeg-

közlekedést választotta. Miután fél órát várt villamosra, ahonnét egyszerűen le-lökték, cigánynak nézve, felülbírálta ter-vét. Taxival próbált eljutni a belvárosba. A taxisofőr, dollárban kérte tőle az úti-költséget, ami többre került, mint egy vas-úti jegy Chicago és Washington között.

A Városligetben azt hitte, hogy ott-hon van az Államokban. A rengeteg base-boll-sapkás, rágógumizó, gördeszkás srác a tengeren-túlt idézte.

Bement egy McDonalds étterembe, ahol sült krumplit és hamburgert ebé-delt, és ismét otthon érezhette magát Chi-cagóban. Már csak azért is, mert az ét-

teremben amerikai zene szólt. Aztán gya-log visszasétált a szállodájába, több zeb-rán is kis híján elütötték az autók... Isme-rős volt ez is.

Szombat este volt, a szállodában leült a tévé elé, sorra vette a különböző magyar té-vés adókat. Nagy meglepetéssel tapasztal-ta, hogy mindenütt amerikai krimi, vagy akciófilm ment. Hősünk elégedett volt, ed-dig is úgy gondolta, hogy tulajdonképpen csak kitaláció az európai kultúra, nem más az egész, mint egyszerű reklám-fogás. Ki-csit azért dühös is volt: ennyi pénzért akár otthon is maradhatott volna.

DEZSŐ LÁSZLÓ

# Húsz éve történt a rendszerváltás. Megérte?



Húsz esztendeje, 1988-89-ben ment végbe az a folyamat, amit kegyesen rendszerváltásnak szoktak nevezni, de ami nem más, mint tőkés ellenforradalom. Észre sem vettük, talán el sem hittük, hogy szinte a szemünk láttára alakul át a világ. Sokan hitték, hogy ez az új világ jobb lesz, jobban fogunk élni, csupa becsületes ember fog bennünket vezetni. Sokan hitték, hogy minden marad a régiben, visszük magunkkal azt, ami jó volt a szocializmusban, és hozzátesszük azt, ami jó a kapitalizmusban. Nem ez történt! Ma rosszabbul élünk, mint húsz éve, nemzedékek nőnek fel munka nélkül. Bizonytalan a jövő, aki teheti, az külföldön érvényesül.

A következő hónapokban az újságok tele lesznek a tőkés rendszerváltást magasztaló írásokkal. Újra előkerülnek a húsz évvel ezelőtti percmemberkék, a mai „nagyok” meg bizonygatják a két évtizeddel ezelőtti döntés helyességét. Mi is írunk a rendszerváltás eseményeiről. Úgy, ahogyan mi megéltük, úgy ahogyan szerintünk ténylegesen történt. És mindig feltesszük a kérdést: megérte?

## A HABSBERGOK ÉS A RENDSZERVÁLTÁS

Húsz esztendővel ezelőtt 1989. február 28-án hét évtizedes távollét után először látogat hivatalosan Magyarországra Otto von Habsburg. Az esemény nem rázza meg a magyar politikát, nem is tekinthető a rendszerváltás kiemelten fontos elemének, de valamit jelzett: az egykori királyi család tartósan bejelentkezett a legújabb kori magyar belpolitikába, és van rájuk kereslet Magyarországon.

### A 13 ARADI VÉRTANÚTÓL A HABSBERGOK DÍSZPOLGÁRSÁGÁIG

Magyarországon minden létező média és persze a politikusok is magyarosan emlegetik az egykori királyi család sarját: Habsburg Ottó. Ezt semmi sem indokolja, legfeljebb az, hogy a rendszerváltás-kori magyar politikai elitnek, miniszterelnököktől kezdve kis falusi polgármesterekig nagyon is tetszett a monarchia bűvkörében megmártózni. Otto von Habsburg 1912-ben született. Apja IV. Károly, Ausztria császára és Magyarország királyja volt. Mondhatnánk, hogy utolsó császára és királyja, bár ezt soha sem tudni. Mindenesetre Ottónak elvben semmilyen joga nincs akár az osztrák, akár a magyar trónt igényelni, mivel megfosztották őt a lehetőségtől, Magyarországon például már 1921-ben. Plusz ő maga is lemondott trónigényéről. Igaz, nem siette el, hiszen 1961-ig várt vele. A Habsburgok képesek voltak minden helyzethez alkalmazkodni, nem véletlen, hogy évszázadokon át uralkodtak. Otto von Habsburg is megtanult mindent, amit egy császárnak és királynak illik tudnia. A magyar nyelvtudása például páratlan és a racsolást leszámítva ma is kenterbe verne sok magyar politikust. Elég okos volt ahhoz, hogy idővel rájöjjön: a monarchikus vonalon nem sok babér terem, ezért



**HABSBERG OTTÓ. A MAGYAR ELIT  
KÖRBERAJONGTA**

már 1936-ban ráállt egy másik vonalra, az összeurópai eszme, ahogyan akkor nevezték a páneurópai eszme hirdetésére. Jó húzás volt, hiszen amióta van Közös Piac, Európai Unió, ebből jól meg lehet élni.

Otto von Habsburg jól illeszkedett a magyarországi rendszerváltás forgatókönyvébe. Nem szántak neki főszerepet, de a magyar politikai elit, s bizonyos mértékig a társadalom fellazításában nem kis szerepet vállalt. Egyrészt, mint az egykori

magyar királyi család tagja, az Osztrák-Magyar Monarchia megtestesítője. A Ferenc József nevéhez kötődő Monarchiának a szocializmus idején nem volt, nem lehetett kultusza, de sokak számára Nagy-Magyarországot, a történelmi fénykort testesítette meg, noha erről nem lehetett beszélni. Másrészt, jól jött Otto összeurópai eszméje is, amely összemosta a szocialista és tőkés országokat, és valamilyen nem létező eszmének rendelte alá a tőkés és a munkás harcát. Ezek az eszmék jól jöttek a rendszerváltásban érdekelt politikai köröknek, hiszen elfedték a tényleges problémákat, s mindenképp azt, hogy a tőkés Európa segítségével megindult az ellenforradalom szervezése Magyarországon.

### A HABSBERGOK ÉS A KORMÁNYZÓ MSZMP

1948-1988 között a magyar politika a köztársasági hagyományok alapján állt. Elismerve, hogy 1849. április 14-én Kossuth Lajosék megfosztották a Habsburg házat a magyar tróntól. 1949-ben, Rákosi Mátyás idején az ország meg is emlékezik a 100. évfordulóról. 1958-ban az MSZMP Politikai Bizottsága foglalkozik Habsburg Ottó Ausztriába való visszatérésének ügyével, egyetért a szovjet állásponttal: ne térjen vissza, mindaddig, amíg nem mond le trónigényéről.

Az MSZMP vezetésének 1987 nyarán kell szembenéznie a Habsburg problémával, amikor is Otto von Habsburg megjelenik a bonni magyar nagykövetségen és jelzi: magánemberként Magyarországra kíván látogatni. Az ügy szokatlan, néhányan érzik a csapda lehetőségét, de végül

is az egész belefér az MSZMP és a magyar kormány akkori nyitási politikájába. Jöjjön, de a látogatást a sajtó ne publikálja! Ettől persze a tény tény marad. A Politikai Bizottság is lazán túllép a történelmi múlton, a tizenhárom magyar tábornok és Batthyányi Lajos emlékének, akiket speciálisan a Habsburgok végeztek ki aránylag nem is olyan régen. A királyi sarj kívárja a Kádárt eltávolító májusi pártértekezletet és 1988 júliusában nem hivatalosan Budapestre jön. Természetesen megtekinti a magyar koronát is. 1988. június 28-án a Politikai Bizottság még egy döntést hoz: „tudomásul veszi a tájékoztatást arról, hogy Habsburg Zita királyné magánemberként Magyarországra kíván látogatni.” Zita királyné IV. Károly özvegye, és Ottó anyja, aki egy évvel halála előtt akar eljönni.

1989 nyarán a pártvezetés értesül arról, hogy a Magyar Demokrata Fórum más erővel együtt augusztus 19-én, a „vasfüggöny” helyén 150-200 fős pikniket akar rendezni. A pártvezetés azzal is tisztában van, hogy a gondolatot Otto von Habsburg is támogatja. Az osztrák-magyar határon rendezendő piknik következői beláthatatlanok. Ha átengedik az embereket minden további nélkül, például a kelet-német turistákat, soha többé semmilyen határőrség nem fogja védeni a határt. A vezetés tudja, mégsem akadályozza meg, sőt Németh Miklós, Nyers Rezső, Horn Gyula nagyon is egyértelműen mellé áll.

Szűrös Mátyás, aki 1990. május 2-án megnyitotta a tőkés rendszer első parlamentjének ülését látható élvezettel mondta: „Hölgyeim és Uraim! Tisztelt jelenlévők! Képviselőtársaim! Nagy tisztelettel köszöntöm az Országgyűlés alakuló ülésén megjelent dr. Habsburg Ottót, az Európa Parlament Magyarországgal foglalkozó bizottságának elnökét.”

#### HABSBURGOK MA ÉS HOLNAP?

Otto von Habsburg azóta is aktív szereplője a magyar politikának, és megdöbbentő módon mindenki vevő rá. Orbán Viktor együtt van vele a körmeneten, Demszky Gábor Budapestet mutatja meg, Kovács László önmagát. Otto von Habsburg Gödöllőn ünnepli házasságkötésének 50. évfordulóját, a Mátyás templomban keresztelik meg a kis unokát, Zsófiát. Rengeteg magyar település választja díszpolgárává. S, mindez természetesen a magyar média állandó figyelme mellett.



Közös üzlet: OTTO ÉS GEORG

Otto von Habsburg aktív közéleti szereplésével még nincs letudva a Habsburgok magyarországi tevékenysége. Először is itt van, Georg von Habsburg, akit a magyar média természetesen csak Habsburg Györgyként emleget, noha se nem magyar, se nem király. Az 1964-ben született Georgot a rendszerváltás utáni magyar kormányok ellátták magyar diplomáciai útlevelemmel, az állítólag republikánus Göncz szó nélkül aláírta magyar nagyköveti kinevezését. 1992 óta Magyarországon él, mostanság a botrányos gazdálkodási ügyei és nem humanitárius tevékenysége miatt címlapra került Vöröskereszt elnöke. A visszatérés lehetősége a magyar politikába adott.

Másodszor, van itt egy tény, amiről kevesen beszélnek. Magyarország volt az egyetlen az Monarchia utódállamai közül, ahol az ott élő Habsburgok vagyonát meghagyták. A család három ágának a leszármazottai éltek itt. Frigyes főherceg I. Ferenc király (1792-1835) Károly nevű öccsének volt a leszármazottja. Albrecht ennek egy másik ágából származott, és ott voltak még a József nádortól származó „magyar” Habsburgok, József és fia, József Ferenc.

József nádor (1796-1847) életnagyságú-nál nagyobb szobra ma is megvan a Pénzügyminisztérium épülete előtt. Az ő unokája, József Ágost főherceg, aki az első világháborúban különböző frontokon volt főparancsnok. 1919. augusztus elején, a Tanácsköztársaság leverése után az ország kormányzójának nyilvánította magát, s kinevezte a Friedrich-kormányt, de az antant hatalmak követelésére alig két hét múlva kénytelen volt lemondani. Miután

Horthy kormányzóvá választották, mellé állt. 1936-44 közt ő volt a Magyar Tudományos Akadémia elnöke. 1944. október 15-i nyilas puccs után hűséget esküdött Szálasinak. József főherceg 1962-ben halt meg német földön, de utódai folytatták a „magyar” Habsburg-imázst: unokája, József Árpád már több ízben járt Magyarországon, és avatott vitézekké a második világháborúban harcolt magyarokat, illetve azok díszkardra vágó utódait.

A „magyar” Habsburgok természetesen gazdag emberek voltak. Példának okáért a kiváló magyar építőművész, Kotsis Iván által 1924-ben épített tihanyi kastély az ő tulajdonuk volt. A szocializmus idején az MSZMP üdülője volt benne, a rendszerváltás után egy tőkés csoport vette meg. Ma is üresen áll. A tihanyi pletykák szerint csak azt az időt várják, amikor a Habsburgok kaphatják vissza a kastélyt a 60 ezer négyzetméteres vízparti területtel. A Budapesttől mindössze 35 km-re, Alcsuton lévő birtok is egykor József főhercegé volt. A Habsburgok persze olyan egyszerűen nem kaphatják vissza a vagyont, de nem is lehetetlen. Ausztriában például már is visszakövetelik a családi vagyont, függetlenül attól, hogy minden törvény tiltja. Ha ott sikerül, sikerülhet Magyarországon is.

Harmadszor, Magyarországon ma is vannak olyanok, akik a bizonytalan státuszú és tulajdonképpen pártkatonai köztestársasági elnökök helyett szívesebben látnának egy szilárd történelmi háttérű, de mai fogantatású Habsburgot. Működik számos lovagrend, egyesület, szellemi műhely. Úgyhogy, akár tetszik, akár nem, úgy tűnik, hogy a történetnek sajnos nincs vége. ■

## Munkáspárti vádirat

### Megérte? Ezt akartad?

Húsz esztendeje, 1988-89-ben ment végbe az, amit kegyesen rendszerváltásnak szoktak nevezni. Sokan hitték, hogy ez az új világ jobb lesz, jobban fogunk élni, csupa becsületes ember fog bennünket vezetni. Sokan hitték, hogy minden marad a régiben, visszük magunkkal azt, ami jó volt a szocializmusban, és hozzátesszük azt, ami jó a kapitalizmusban. Nem ez történt! Gondold végig, mit vesztettél és mit nyertél! Gondold végig, hogy megérte-e! Ezt akartad?

Húsz éve szocializmus volt, ma kapitalizmus van

- Húsz éve senki sem lehetett milliárdos, de a túlnyomó többségnek elfogadható élete, biztos jelene és kiszámítható jövője volt. Ma bizonytalan a jelened, kiszámíthatatlan a jövőd.
- Húsz éve az ország pénzét úgy osztották el a parlamentben, hogy jusson oktatásra, egészségügyre, a Te és a mi jólétünkre. Ma a gazdagok, a milliárdosok kapják az ország kenyerének javát.
- Húsz éve megbecsülték a tisztességes munkát, ma az ügyeskedőknek, a csalóknak áll a világ.
- Húsz éve a munkásembernek becsülete volt, ma másodosztályú polgár saját hazájában.
- Húsz éve sem volt minden fenéig tejfő. De éreztük: a szocializmus van az emberekért, és nem az emberek vannak a szocializmusért. Ma nem a kapitalizmus van értünk, mi vagyunk a kapitalizmusért.

## Országos munkáspárti akció

Elkészült a „Megérte? Ezt akartad?” című röplap. A megyei elnökségek ezekben a napokban vehetik át. Most van muníció, pártszervezeteink, aktivistáink most országsszerte dolgozhatnak vele. A cél nem az, hogy a postaládákba szórjuk szét, hanem hogy keressünk fel személyesen minél több embert, és beszéljünk velük. A városokban, megyeszékhelyeken szervezzük nyilvános utcai kitelepüléseket, s adjuk kézbe a munkáspárt értékelését a rendszerváltás húsz esztendejéről. A fiataljaink, a megyei elnökségekkel közösen a következő hónapokban akciókat szerveznek azokhoz a gyárakhoz is, ahonnan ezekben a hetekben munkások százait, ezreit bocsájtják el – többek között az esztergomi Suzukihoz, a dunaujvárosi Hankookhoz, a hatvani Bosch-hoz, a győri Audihoz, de Pécsre, Debrecenbe és Komárom megyei cégekhez is.

A február-márciusi országos akciónkat a legtudatosabban használjuk fel arra, hogy az európai parlamenti választások előtt minél több új szimpatizánst, támogatót találjunk, s vegyük fel őket az un. „ezres listákra”, azok sorába, akiket néhány hónap múlva a kopogtatócédulákért is felkereshetünk.

A kiadványt Thürmer Gyula a Munkáspárt elnöke február 10-én sajtótájékoztatón mutatja be.

## Emlékezzünk a hősökre

A Magyar Kommunista Munkáspárt 2009. február 13-án, délután négy órától a Szabadság téri Szovjet Hősi Emlékműnél Budapest felszabadításának hőseire emlékezik. Mindenkit szeretettel várunk!



## Érdemes dolgozni



A múlt hét végén Nagymaroson is időközi önkormányzati választás volt – s a Munkáspártnak a munka sikert hozott. A 11 fős képviselőtestületi helyre 28 jelölt indult – néhány FIDESZ-es, MSZP- és mellett többségében függetlenek. Major László – aki a térség KB-képviselője is – nem hagyta ki a kínáló alkalmat. Mire is: a lehetőséget az indulásra, a párt megmutatására, a munkára. Kalapos Mária bácsalmási példáját követve szinte egymaga csinálta végig a választást. Összegyűjtötte a szükséges ajánlásokat, találkozott az emberekkel. S a választáson a mintegy kétezer szavazóból 325-en órá, a kommunista jelöltre is szavaztak. Nem nyert ugyan mandátumot, de munkásemberként, akit ismernek és becsülnek a környezetében, megtette a legfontosabbat: építette a Munkáspárt iránti bizalmat. Köszönjük a munkát, gratulálunk a sikerhez.

### Köszönet

A kecskeméti kis- és középvállalkozók a közelmúltban több alkalommal is anyagi segítséget nyújtottak a város munkáspárti aktivistáinak. Köszönjük nekik, s egyben Lovász Dezső elvtársnak is, aki az együttműködés áldozatos szervezője volt.

Munkáspárt Kecskeméti  
Városi Szervezete

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.  
Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;  
A Szabadság e-mail címe: [info@aszabadsag.hu](mailto:info@aszabadsag.hu); internetcím: [www.aszabadsag.hu](http://www.aszabadsag.hu)  
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>